

[Løvlig Simonsen]

ker, i de overvejelser, ministeren har om de strategier, der skal følges, før der træffes en aftale.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Jeg kan naturligvis kun udtrykke stor glæde over, at denne debat om hvalerne nu er nået ind i folketings salen, så det ikke kun er selvbestaltede miljøorganisationer, som bruger mange kræfter og megen tid og mange penge, som de indsamler hos mange mennesker, til at diskutere disse ting på et usagligt grundlag, på en propagandistisk måde. Jeg er meget glad for, at denne sag nu endelig har fået opmærksomhed her i Folketinget.

Jeg håber, at det er en diskussion, der i fremtiden bliver lidt mere struktureret, og jeg håber, at vi senere hen, måske før årsmødet næste år i Hvalfangstkommissionen, kan få en bred diskussion om de holdninger og de fakta, der ligger bag det her spørgsmål.

Det har været meget interessant at følge diskussionen. Jeg advarede ganske vist i mit indlæg imod, at man gjorde hvalerne til et partipolitisk problem, men det blev det jo så. Jeg havde nu i forvejen regnet med, at man hist og her ville score lidt point på det. Det er helt i orden, det hører med til spillet herinde.

Jeg er på Grønlands vegne og forhåbentlig også på Færøernes vegne dybt taknemmelig for, at man nu tager dette spørgsmål seriøst. Jeg vil tage en afskrift af denne debat, få den oversat til grønlandsk og give den til hvalfangerne i Grønland, der går ud i deres små både og fanger hvaler under barske forhold. Jeg håber, at de får nogle gode stunder ved at læse afskriften af denne debat.

Kim Behnke (FP):

Så skal vi, som man vil sige, hvis det var i Danmarks Radio, til noget helt andet.

For et par dage siden, nærmere bestemt den 27. maj, kunne man i en pressemeddelelse udsendt af Venstres folketingsmedlem hr. Helge Sander læse, at eftersom politikere har det med at være alt for kortsigtede og i øvrigt alt for spareivrige – det blev ikke uddybet, hvem det var – ville man fra Venstres side anbefale, at en lang række anlægsudgifter her i landet blev overført til statsselskaber eller statsejede fonde.

Nu udsendes der tit og ofte pressemeddelelser af både Venstres og Konservatives folketingsmedlemmer, som man ikke nødvendigvis skal fæste den allerstørste lid til, men når landets statsminister i redegørelsen her i salen tager tråden op og fortæller, at man fremover fra regeringens side vil benytte sig af en stigende grad af statsejede selskaber, som gennem låntagning kan aflaste statsfinansierne, så er man jo nødt til at tage emnet ganske anderledes alvorligt.

Jeg er i den forbindelse meget enig i det, fru Marianne Jelved tidligere har sagt, nemlig at der i allerhøjeste grad er grund til at få tydeliggjort den såkaldte grå zone, nemlig det område, hvor de statsejede selskaber befinder sig, hvor de uden nogen som helst parlamentarisk indsigt eller regnskabskontrol går ud og låner betydelige milliardbeløb for derefter at investere dem på en måde, hvor staten har kautioneret for lånene.

Nu har vi ikke noget imod anlægsinvesteringer, og da slet ikke, hvis det sker i private selskaber, men vi er meget, meget utrygge ved den stigende brug af statsligt ejede aktieselskaber. Problemet er, at først og fremmest ligger der for alle disse selskaber en kaution fra staten, der betyder, at hvis det hele går galt, så kommer skatteyderne i den sidste ende til at hænge på problemerne. Vi har i mange år haft problemer med naturgasselskaberne, der jo har meget betydelige låneforpligtelser, de har meget svært ved at få indfriet.

Til gengæld vil jeg gerne kvittere for statsministerens bemærkning om, at man i stigende grad kan benytte sig af privat finansiering af infrastrukturen. Statsministeren nævnte i den forbindelse den debat, der har været om de jyske tværveje.

Vil man ikke godt med det samme fra regeringens side, for at der ikke skal herske nogen misforståelser om de her ting, få slået fast, at det ikke er 100 pct.s statsligt eller offentligt ejede aktieselskaber, der skal stå for det, men at man tager skridtet fuldt ud og lader private investorer få lov til at forsøge sig? Det er ikke noget, vi har tradition for i Danmark, plejer man at sige. Nej, det er det desværre ikke, men der er mange gode erfaringer fra udlandet, som viser, at man uden problemer kan overlade selv meget store anlægsarbejder til private investorer.